

INGE

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

Houdt waarschijnlijk verband met een Germaanse godheid, Ing(wio), de stamgod der Inguaeonen. Hij was de zoon van de god Mannus, welke volgens Tacitus werd beschouwd als de stamvader van alle Germanen.

De betekenis van Inge en haar varianten moet dus wel zijn: 'aan (de godheid) Ing(wio) toegewijd'.

*

Omdat Germaanse namen meestal tweeledig zijn, kan het hier gaan om een verkorting van naam die oorspronkelijk langer was, en waarvan het eerste deel 'Ing-' luidde; zoals bv.

Inge- of Ingoberg =	'beschermd door of veilig bij Ing(wio)'
Ingeborg of Ingeburg =	'beschermd door of veilig bij Ing(wio)'
Ingelill =	'kleine aan Ing(wio) toegewijd'
Ingerada =	'raadgeefster van Ing(wio)'
Ingrid =	'schoon voor Ing(wio)' enz.

Vooraf in het Duitse taalgebied begon men in de 20e eeuw de naam met bestaande namen te Combineren:

Ingegerd =	Inge + (Hilde)gard
Ingegunde =	Inge + Kuni(gunde)
Ingehild =	Inge + Hilda
Ingelene =	Inge + Magdalena/Helena
Ingelore =	Inge + Eleonora
Ingelotte =	Inge + (Char)lotte
Ingelux =	Inge + Lucia
Ingemaren =	Inge + Maria
Ingemarie =	Inge + Maria
Ingerose =	Inge + Rosa
Ingetraud =	Inge + (Ger)trudis

*

De variant **Inge** wordt meestal beschouwd als een verkorte vorm van Ingeborg.

*

Ingeborg (ook **Ingeburge** of **Isambour**) van Frankrijk (ook van Denemarken); Parijs, Frankrijk; verstoten koningin; † 1237.

Feest 30 juli.

Ingeborg was een dochter van de Deense koning Waldemar I. Op 19-jarige leeftijd werd zij door hem ten huwelijk gegeven aan koning Philippe Auguste van Frankrijk, 1193.

Enkele maanden later verstootte de Franse vorst haar alweer. Hij wilde trouwen met gravin Agnes van Merano, wat hij drie jaar later inderdaad ook deed. Intussen gunde hij zijn voormalige vrouw geen enkele vrijheid: hij liet haar streng in de gaten houden en verbood haar enig contact te hebben met de buitenwereld. Toch speelde zij het - na vijf jaar! - klaar de hulp in te roepen van de toenmalige paus, Innocentius III. Deze verklaarde het huwelijk van Philippe met Agnes ongeldig, en dwong de koning zijn wettige vrouw, Ingeborg, weer tot zich te nemen; zo niet, dan verbood de paus aan al zijn priesters de mis te lezen of enig pastoraal te werk te doen in het gebied waarover Philippe Auguste koning was. Deze zwichtte en gaf toe. Nu werd Agnes op haar beurt van het hof weggestuurd. Na haar dood nam hij Ingeborg weer aan als zijn vrouw; zij was weer koningin van Frankrijk. Maar het duurde niet lang of het was hetzelfde liedje: ten tweede male stuurde hij haar weg. Zij verdroeg dit alles, zo betuigen althans de mensen uit haar omgeving, met groot geduld. Geen klacht kwam over haar lippen. Integendeel, het maakte haar tot een begrijpende vrouw, die oog en oor had voor het verdriet van anderen. Als iemand in de hofkringen ergens mee zat, dan nam men zijn toevlucht tot de koningin.

Nog voor een derde keer ontbood Philippe Auguste haar weer bij zich op het koninklijk paleis, maar het bleek hem alleen maar te doen om haar rijkdom, van liefde was geen sprake. Zevenendertig jaar lang leefde zij in de schaduw van een adellijk man die haar minachtte en vernederde. Uiteindelijk stierf Ingeborg kinderloos in een hospitaal, zonder dat de koning zich er ook maar iets aan gelegen liet liggen.

*

Zij is patrones van het geduld en van het uithouden van lange, ongelukkige levenssituaties, vooral mislukte huwelijken.